

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51 of uit de NCV. ¹

vrijdag 1 juli **Handelingen 17:24,25**

'De God, die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is, die een Heer is van hemel en aarde, woont niet in tempels met handen gemaakt, 25 en laat Zich ook niet door mensenhanden dienen, alsof Hij nog iets nodig had, daar Hij zelf aan allen leven en adem en alles geeft.'

God wordt in de bijbel enkele tientallen keren aangeduid als *de levende God*. God is de *levende God*, omdat Hij de oorsprong is van alle leven. God blies de *adem van leven* in Adam en zo werd de mens een *levende* ziel.^{Gen.2:7} God leeft en door Zijn spreken ontstaat leven. Als Paulus in zijn dagen wordt geconfronteerd met godsdienstige mensen die afgoden dienen die door hun eigen handen gemaakt zijn, benadrukt hij dan ook dat dé God die hij hen verkondigt alles gemaakt heeft, dat de schepping het werk is van *Zijn* handen en Hij geen God is die door mensen 'tot leven' is gebracht, maar dat Hijzelf aan allen leven geeft.

zaterdag 2 juli **1 Corintiërs 15:22**

'Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.'

Maar God is niet alleen de oorsprong van alle leven. Hij is ook het doel, de bestemming, van alle leven. Hij is de levende God, omdat Hij de dood teniet zal doen^{1Cor.15:26} en Hij alles en allen in deze schepping levend zal maken.

zondag 3 juli **1 Timotheüs 4:10,11**

'Want hiertoe arbeiden wij ook, en worden versmaad, omdat wij gehoopt hebben op de levende God, Die een Redder is van alle mensen, maar vooral van gelovigen. 11 Beveel deze dingen, en leer ze.' ^[NCV]

Sommigen zeggen dat je voorzichtig moet zijn met het vertellen van deze boodschap tegen mensen, en dan met name aan religieuze mensen. Voor velen is het aanstootgevend en een ergernis. Maar de apostel Paulus tapt uit een heel ander vaatje en wanneer Hij spreekt van de *levende God* en het evangelie dat hij bracht en waarvoor hij gesmaad werd. De levende God laat niet met Zich spotten.^{Hebr.3:12; 10:31} Wij zouden niets aan Zijn woord toedoen of afdoen. Daarom zegt Paulus dan ook: beveel deze dingen en leer ze! Dat wil zeggen: onderwijs ze. Immers: hoe zullen zij horen, zonder iemand die hen predikt?^{Rom.10:14}

maandag 4 juli **2 Corintiërs 4:16**

'Daarom verliezen wij de moed niet, maar al vervalt ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd.'

Zoals wij dagelijks zien, is ons huidige lichaam, onze uiterlijke mens, constant aan bederf onderhevig. De Schrift noemt dit ook, dat wij 'stervende stervend' zijn.^{Gen.2:17} Toch hoeft dit ons niet te ontmoedigen, omdat Gods belofte er is, dat onze innerlijke mens elke dag 'omhoog-nieuw gemaakt wordt'. Wat wij nu *zien* is tijdelijk, maar wat nu nog niet gezien wordt is eonisch, gaat dit leven verre te boven! En Zijn beloften zijn ja en amen. Wees daarom bedacht op wat boven is, niet wat op aarde is.^{Kol.3:2}

¹ Vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 - NCV)

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017)

HSV = Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

NBV = Nieuwe Bijbelvertaling (© 2004 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

NBV21 = Nieuwe Bijbelvertaling 2021 (© 2021 Nederlands-Vlaams Bijbelgenootschap)

dinsdag 5 juli **2 Corinthiërs 5:4**

'Want ook wij die in de tent zijn zuchten bezwaard, waardoor wij niet ontkleed maar overkleed willen worden, opdat het stervende opgeslokt wordt door he leven.'

Onze aardse, zielse uiterlijke mens wordt vergeleken met een tent-woonhuis (denk ook aan een Bedoeïenen tent). Het geeft de tijdelijkheid van ons onderkomen weer. En in die tent zuchten wij en verlangen we naar onze 'eonische woonplaats', naar ons gebouw uit God, in de hemelen.^{5:1} Want God zal ons overkleden met een behuizing, die uit de hemel is en daarnaar is ons verlangen.^{5:2} Wat een genade is het om te beseffen: het stervende (onze huidige levens en lichamen) zal opgeslokt worden door het LEVEN! Zo zullen wij altijd tezamen met de Heer zijn.

woensdag 6 juli **Psalm 139:1b-2**

'Jahweh, U onderzoekt mij en U kent mij; 2 U kent mijn zitten en mijn opstaan; U onderscheidt mijn gedachten van verre;' [proeve NCV]

Hoe bijzonder is het, dat God (hier: Jahweh) naast David en naast de Davidszoon, -onze Heer Jezus Christus- ook ons tot in elk detail volkomen kent. De Heer leerde zijn discipelen dat niets buiten de Vader om gaat en zij niet hoefden te vrezen. Zelfs de haren van hun hoofd zijn alle geteld!^{Matth.10:29} Maar ook ons kent Hij, kent ons zelfs veel beter dan wij onszelf kennen. De volgende verzen van de Psalm zeggen, dat Hij voor ál onze wegen voorzieningen maakt, zelfs als er nog geen woord op onze tong is, weet Hij het alles! Al onze wegen, daden en woorden kent Hij volkomen. Ook onze moeite en ons zuchten. En... Hij heeft ons zo oneindig lief, wij zijn in Christus als Zijn zonen/dochters. David zegt in vers 10) dat hoe ver hij ook zou gaan, Zijn hand leidt, Zijn rechterhand houdt vast (beeldspraak voor de hand van Zijn kracht)!^{139:10} Hij is vóór ons en leidt ons, ook vandaag.

donderdag 7 juli **Romeinen 8:26**

'Op dezelfde wijze nu komt ook de geest onze zwakheid te hulp, want wij weten niet wat wij zouden bidden, naar wat past, maar de geest zelf pleit voor ons met onuitgesproken zuchten.'

De geest komt onze zwakheid te hulp komt. We zagen gisteren al, dat Jahweh ons onderzoekt en ons volkomen kent; Hij doorgrondt alles van ons! En in dit alles komt Zijn geest onze zwakheid te hulp, zelfs als wij te zwak zijn om te bidden (naar wat moet zijn)! Ook Galaten 4:6 getuigt ervan, dat God bij zonen(/dochters) de geest van Zijn Zoon in hun harten heeft uitgezonden, die roept: "Abba, Vader". Daarom, omdat de Vader Zelf die geest in onze harten heeft uitgestort, die ons te hulp komt, daarom zijn wij volkomen veilig bij Hem. Hij heeft ons lief, Hij kent ons tot in detail, Hij is vóór ons en Hij is nabij. Abba, Vader, dank U voor Uw liefde!

vrijdag 8 juli **Psalm 139:11,12**

'Als ik zeg: "Zeker, duisternis zal mij vastgrijpen en nacht omgord mij rondom", 12 is zelfs duisternis niet donker voor U en doet de nacht licht schijnen als de dag; duisternis is als licht.' [Proeve NCV]

's Nachts kan duisternis een mens als het ware 'opslokken', kan het zo donker rondom je zijn. Wie kent het niet, dat je wakker ligt en dat allerlei gedachten en gebeurtenissen ineens zoveel groter en angstiger lijken dan wanneer het licht om ons heen is? Soms lijkt het misschien, of je door duisternis helemaal naar beneden getrokken wordt. De wereld-machten van de duisternis, en juist ook satan zelf, werken het liefst in het donker, in het verborgene! Toen Judas uitging om de Heer te verraden, kwam satan in hem binnen; en even later zegt Johannes heel terecht: Het was nu *nacht*.^{Joh.13:27,30} Zover kan duisternis een mens drijven... Maar voor God, Die óveral en altijd aanwezig is, maakt dag of nacht niets uit! Niet voor niets staat er: Zie, Hij, de Beschermmer van Israël, sluimert noch slaapt.^{Ps.121:4} De nacht is voor Hem zoals de dag, zoals licht. Zelfs in ons aller donkerste uur is Hij nabij! Hij wil en zal ons vrede en rust geven!

zaterdag 9 juli **1 Corinthiërs 4:5**

'Daarom, oordeel niets voor de periode, totdat de Heer komt, Die ook de verborgen dingen van de duisternis aan het licht zal brengen en de raadslagen van de harten openbaar zal maken, en dan zal er lofprjjs komen voor eenieder vanuit God'

We lazen deze week, dat Jahweh met al onze wegen bekend is. Ook voor alle verborgen dingen van de duisternis geeft Hij genade; Hij laat zelfs alles medewerken tot het goede voor hen die Hem liefhebben! Zeker, duistere dingen zullen aan het licht komen, net als alle raadslagen van onze harten. Niettemin vrezen wij dat moment niet, omdat Zijn liefde zo groot is en wij in de Zoon van Zijn liefde, in Christus gerechtvaardigd zijn. Immers: Wie zal uitgekozenen van God aanklagen? God, Die rechtvaardigt?^{Rom.8:33} Hij klaagt niet meer aan, Hij heeft ons gerechtvaardigd. En wat een Liefde, dan zal er lofprijs komen voor eenieder vanuit God! Onverdiend!

zondag 10 juli **Efeze 5:8**

'Want jullie waren ooit duisternis, nu echter zijn jullie licht in de Heer. Wandel als kinderen van het licht'

De werken van duisternis, in het verborgene gedaan, liggen achter ons. We zagen eerder al in Psalm 139, dat voor de Heer niets verborgen is; Hij kent ons, onderzoekt al onze wegen, onze woorden, zelfs die, welke nog niet zijn uitgesproken. Niets in onze eigen oude mens was licht, wij waren eens duisternis! Maar door Zijn liefde trok God ons daaruit en maakt ons: licht in de Heer. Licht doet ook vrucht groeien, niet door onze eigen inspanningen, maar door de Heer Die Licht is. Hij zegt namelijk over Zichzelf: "Ik ben het licht van de wereld [...]"^{Joh.8:12} Daarom: wandel dus als kinderen van het licht. Want: *'de vrucht van het licht bestaat in alle goedheid en rechtvaardigheid en waarheid – 10 toetsend wat de Heer welgevallig is.'*^{Ef.5:9,10} Wij mogen in de duisternis van deze wereld Zijn licht reflecteren, en Zijn vrucht mag zichtbaar worden. Dank U, Heer!

maandag 11 juli **1 Corinthiërs 1:4-7^a**

'Ik dank mijn God altijd aangaande jullie voor de genade van God, die gegeven is aan jullie in Christus Jezus,

5 want in alles zijn jullie verrijkt in Hem, in ieder woord en alle kennis,

6 zoals het getuigenis van Christus is bevestigd onder jullie,

7 zo, dat jullie aan geen enkele genadegave gebrek lijden.'

Paulus was vanuit Athene naar Corinthe gegaan, waar hij anderhalf jaar zou verblijven. Aanvankelijk discussieerde hij iedere sabbat in de synagoge en overtuigde zowel Joden als Grieken.^{Hand.18:4-6a} God had Hem gezegd, dat Hij veel volk had in deze stad.^{Hand.18:10} Nu schrijft hij zijn brief en begint met dankzegging aan God, vanwege hen. Zij zijn rijk geworden in *Hem!* Dat is geen financiële rijkdom, maar geestelijke rijkdom. Ieder woord dat zij hoorden was kostbaar en alle kennis werd als rijke parels onder hen uitgestrooid. Velen kwamen tot geloof. Het getuigenis van Christus werd bevestigd, gepaard gaande met veel genadegaven.

Wat een veelbelovende aanhef.

dinsdag 12 juli **1 Corinthiërs 1:7^b-8**

'...wachtend op de onthulling van onze Heer Jezus Christus,

8 Die jullie ook zal bevestigen tot de voltooiing, onbeschuldigbaar in de dag van onze Heer, Jezus Christus.'

Paulus had hun, blijkens deze woorden, onderricht over de onthulling van onze Heer Jezus Christus. Hij had hun één van de rijkste rijkdommen bekend gemaakt. Onbeschuldigbaar! Wanneer? 'In de dag van onze Heer, Jezus Christus'. Dat doet ons denken aan wat de apostel schreef in Romeinen 8:33:

'Wie zal uitgekozenen Gods aanklagen? God?, Die rechtvaardigt?' Deze retorische vraag van Paulus volgt nadat hij in de vorige twee verzen van Romeinen 8 het geweldige bericht van genade had geschreven:... *'Indien God voor ons is, wie is tegen ons? Zeker, Hij die Zijn eigen Zoon niet ontziet, maar Hem voor ons allen overgegeven heeft, hoe zal Hij ons zeker ook niet tezamen met Hem, alles in genade schenken?'* Onbeschuldigbaar!

Een kind zou zingen: 'je hoeft niet bang te zijn'. Het is een toekomstbericht dat ons *van-daag* op de been houdt en ons onze ogen doet opslaan naar Hem, die ons ook vandaag aanziet in Christus, als onbeschuldigbaar, zelfs voor ons eigen hart en geweten!

woensdag 13 juli **1 Corinthiërs 1:9**

'Trouw is God, door Wie jullie geroepen zijn tot de gemeenschap van Zijn Zoon, Jezus Christus, onze Heer.'

Wij twijfelen er misschien weleens aan of niets ons kan scheiden van de liefde van God, die is in Christus Jezus, onze Heer.^{Rom.8:39} God is trouw! Staat hier. En niet alleen hier, maar op meerdere Schriftplaatsen wordt ons dat bevestigd. God is trouw, Hij zal het ook doen!^{1Thess.1:5} Hij heeft ons geroepen! Niet omdat wij zo goed zijn en altijd trouw of betrouwbaar zijn, verre van dat. Onze ontrouw stelt Gods trouw niet buiten werking.^{Rom.3:3} Christus zal alles met ons delen wat God aan ons in Hem heeft beloofd.

donderdag 14 juli **1 Corinthiërs 1:10^a**

'Ik spreek jullie nu aan broeders, door de naam van onze Heer Jezus Christus, opdat jullie allen hetzelfde zeggen en er geen splitsingen onder jullie zijn...'

Na de dankzegging van Paulus en de uitspraak over de zekerheid van de trouw van God en dat wij onbeschuldikbaar zijn in Christus, gaat de apostel de Corinthiërs betrekken bij de praktijk. Er zijn splitsingen onder hun. Hij wijst erop dat de oorzaak ligt in het feit dat zij niet allen hetzelfde zeggen. Hij wijst niet op verschillen van ieders persoonlijke mening, maar hij spreekt hen vermanend aan, *als broeders*, door de naam van onze Heer Jezus Christus. Zij zouden allen *hetzelfde* zeggen. Nu zijn er verschillende manieren om dit te bereiken. Zullen wij daar morgen eens over nadenken?

vrijdag 15 juli **1 Corinthiërs 1:10^b**

'...maar jullie aangepast zijn tot dezelfde denkzin en dezelfde mening.'(1)

De makkelijkste manier om 'hetzelfde te zeggen', is de manier die mensen weleens voorstellen. 'Laten we eens kijken wat wij wél gemeenschappelijk hebben'. Wij zoeken dan naar de GGD; niet de geneeskundige dienst die ons wil helpen gezond te blijven, maar naar de Grootste Gemeenschappelijk Deler. Dat is het aangepast worden tot een gemiddeld niveau; waarschijnlijk tot de basis begrippen van het geloof, die wij wel met elkaar delen. Over het algemeen is dit een wat makkelijker te begrijpen niveau, want de meeste 'moeilijke dingen' worden dan niet meer genoemd, waardoor de geestelijke groei neigt te vertragen of te verdwijnen.

zaterdag 16 juli **1 Corinthiërs 1:10^b**

'...maar jullie aangepast zijn tot dezelfde denkzin en dezelfde mening.'(2)

De moeilijkere manier om aangepast te zijn of te worden, is die van de apostel Paulus, aan wie het beheer van Gods geheimenissen is toevertrouwd.^{1Cor.4:1} Hij schrijft over een bijzondere aanpassing. *'En Deze geeft zowel apostelen als profeten, als evangelisten, als herders en leraars, tot aanpassing van de heiligen, tot dienstwerk, tot opbouw...'*^{Ef. 4:12} Deze 'aanpassing' leidt tot de eenheid van het geloof en veroorzaakt bovendien groei in de leden van het 'lichaam', de gemeente waarvan Christus Hoofd is. Er worden in de gemeente dan zaken 'bijgesteld', vanwege de veranderde omstandigheden die bekend gemaakt werden door de 'beheerder van Gods geheimenissen'.

zondag 17 juli **1 Corinthiërs 1:11-12**

'Want het is duidelijk gemaakt aan mij, over jullie, mijn broeders, door hen van Chloë, dat er twisten onder jullie zijn...'

12 ik nu bedoel dit, dat ieder van jullie zegt: 'ik ben inderdaad van Paulus, maar ik van Apollos, maar ik van Kefas, maar ik van Christus...'

Twisten doen afbreuk aan de saamhorigheid onder gelovigen. Dezelfde 'mening' en 'denkzin' verdwijnen doordat gelovigen volgers worden van verschillende sprekers en uitleggers van de Schriften, in plaats van 'navolgers van God, als geliefde kinderen'.^{Ef.5:1} Er komen soms ook meningen naar voren, die in de wereld opgeld doen en die ook op verschillende manieren wordt uitgelegd, al dan niet met Schriftuurlijke onderbouwing. Zo was het ongeveer in Corinthe, dat ons als voorbeeld wordt gegeven. Zelfs uitmuntende sprekers en leraars worden dan onze 'helden', die gevolgd worden: 'ik ben van Paulus', ik van Apollos, ik van Kefas, ik van Christus'. Wij zijn inderdaad allen van Christus. Maar wanneer zelfs Zijn Naam als de 'vlag' wordt gebruikt tegenover anderen, dan wordt dit gebruikt voor partijchap, niet zuiver...^{vgl. Fil.1:17}.

maandag 18 juli **Efeziërs 4:11**

'En Deze geeft zowel apostelen, als profeten, als evangelisten, als herders en leraars tot aanpassing van de heiligen...'

Soms is een aanpassing nodig omdat omstandigheden veranderen. Als een hengelaar merkt dat de vis niet wil bijten, kan hij zijn dobber naar boven of beneden schuiven langs de lijn, zodat het stukje brood hoger of lager in het water komt. Zwevend, op de bodem of dicht onder de oppervlakte. De visser doet dit omdat de huidige omstandigheden blijkbaar geen resultaat geven. Ook de apostel Paulus spreekt in dit bijbelgedeelte over een blijkbaar benodigde aanpassing. Het gaat hier om een aanpassing van gelovigen, omdat er een nieuwe fase was aangebroken voor hun groei naar volwassenheid van het geloof.

dinsdag 19 juli **Efeziërs 4:12**

'...tot aanpassing van de heiligen tot dienstwerk, tot opbouw van het lichaam van Christus.'

Paulus was geen visser, of hengelaar, zoals in het voorbeeld van gisteren. Sommige discipelen van Jezus trouwens wel. Zij waren bezig hun netten 'aan te passen', te herstellen, toen Jezus hun riep om Hem te volgen. Blijkbaar is het nu, in geestelijk opzicht, nodig dat gelovigen uit de natiën 'aangepast' zouden worden om het evangelie van de apostel Paulus in praktijk te kunnen brengen. Een aanpassing om een ander soort dienstwerk te aanvaarden, dat tot opbouw van de gelovigen in de gemeente zou leiden. De omstandigheden waarin het evangelie van Paulus ging klinken, waren volledig veranderd. Hierover gaan we morgen eens nadenken.

woensdag 20 juli **Efeziërs 4:12-13**

'...tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof...'

Wat was er een boel veranderd ten tijde dat Paulus deze brief schreef. Toen Jezus zijn discipelen riep, was dat om aan hun bekend te maken en te leren dat Hij de Messias was, de Zoon van God. Ook zei Hij, dat het aan Israël beloofde Koninkrijk nabij was. Velen onder de Joden kwamen tot geloof; zij bleven zich houden aan de Joodse geloofsvoorschriften. In die tijd waren er priesters en levieten, er was een tempel en de godsdienst van Israël was ogenschijnlijk weer 'in ere' hersteld. De hogepriester en de priesters en de Schriftgeleerden, zowel Farizeeërs als Sadduceeërs, vormden de geestelijk elite. Bij de natiën, de heidenen, was zoiets volledig onbekend. Zij hadden niet eens toegang tot het grootste deel van het tempelterrein. Zij moesten zelfs 'aangepast' worden om door bepaalde rituelen aan de Joodse godsdienst deel te kunnen nemen. De ongelovigen uit de natiën waren voor de Joden 'als zonder God in deze wereld'. Desondanks had God uit deze natiën mensen gekozen en het geloof geschonken. Zij kregen toegang tot God, Die ook de God van Israël is, buiten Israël om, door het geloof van Jezus Christus. Wat een genade!

donderdag 21 juli **Efeziërs 4:13**

'...totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de bewustwording van de Zoon van God...'

Aanvankelijk waren gelovigen uit de natiën die via de verkondiging in de synagogen door Paulus tot geloof kwamen, dan ook vertrouwd met het Joodse geloof. Zij namen deel aan de geestelijke dingen van Israël. Voor hen gold 'aan de Jood eerst; en aan de Griek'. Toen de periode kwam, dat Paulus naar de natiën ging bij wie het Joodse geloof niet bekend was, veranderde de situatie volkomen. Veel van alle Joodse voorschriften vervielen en slechts enkele, door Jacobus opgelegde voorschriften werden nog vereist. Menselijke voorschriften trouwens. Ook deze voorschriften verdwenen, toen de volwassenheid aanbrak. Er kwam voor de gelovigen uit de natiën één geloof, waarin zij zich zouden beijveren de eenheid van de geest te bewaren, in de band van de vrede.

vrijdag 22 juli **Efeziërs 4:14**

'... opdat wij geen onmondigen meer zijn, zwalkend en meegedragen door iedere wind van leer...'

De periode van de geestelijke kindertijd ging voorbij.^{1Cor.13:11} Wij liepen niet meer aan de hand van Israël. Dat was een hele aanpassing, zowel in ons denken, als in onze relatie met

God, die wij in alle vrijmoedigheid mogen naderen, in Christus Jezus, door Zijn geloof. Geen priesters meer, geen tempeldienst, geen voorschriften van Schriftgeleerden. Het geloof dat Paulus ons bekend maakt, heeft ons tot volwassenheid gebracht, het volgroeid zijn. Zijn evangelie brengt vastheid, onvoorwaardelijke redding in genade, in Christus. Naast de gelovigen uit de natiën, werden ook Joodse gelovigen geroepen om deel uit te maken van deze groep uit de natiën. Voor hen was de overgang nog veel groter. Ook zij moesten 'aangepast' worden aan deze nieuwe omstandigheden. Geen voorschriften meer uit de Joodse godsdienst, geen voorrangspositie meer, maar één lichaam, één geest, één verwachting, één Heer, één doop één God en Vader, *van allen*.^{Ef.4:4-6}

zaterdag 23 juli Efeziërs 4:14 (2)

'... opdat wij geen onmondigen meer zijn, zwalkend en meegedragen door iedere wind van leer...'

Alle verwarring zou nu ten einde gekomen zijn. Het verleden laat ons echter niet makkelijk gaan. Oude invloeden vanuit het Joodse geloof blijven hun invloed uitoefenen. De vrijheid van de genade wordt soms verkeerd begrepen, met name wanneer het toegepast wordt op het vlees. God waarschuwde Zijn volk via de profeet Jesaja: *'De ploegende os, kent zijn eigenaar, en de ezel de ruif van zijn bezitters; Maar Israël, het kent Mij niet en mijn volk houdt geen rekening met Mij'*.^{Jes.1:3} Ondanks alles wat het volk had meegemaakt onder leiding van Mozes, geleid door richters, onderwezen door profeten, waren ze niet volwassen geworden in de kennis van God. 'Israël kent Mij niet!' De vraag die ook wij ons mogen stellen, zowel persoonlijk als in het samen gemeente zijn, is: Zijn wij écht geen onmondigen of kinderen meer in het geloof? Het evangelie van de apostel onderwijst ons. Zijn we volwassen? Ploegen wij als de os en nemen wij, als de ezel, het (geestelijke) voedsel van onze Bezitter tot ons? Of kennen wij Christus niet meer, of nog niet, zoals Paulus Hem aan ons bekend maakt.

zondag 24 juli 1 Corinthiërs 1:10^a

'Ik spreek jullie nu aan broeders, door de naam van onze Heer Jezus Christus, opdat jullie allen hetzelfde zeggen en er geen splitsingen onder jullie zijn...'

De bovenstaande Schriftplaats klonk vorige week ook al.

Het is belangrijk om onze mening te toetsen aan het evangelie voor deze tijd. Het evangelie van God, aangaande Zijn Zoon, Jezus Christus. Of, zoals wij vaak zeggen, het evangelie van genade en verzoening, zoals de apostel Paulus dit aan ons bekend maakt. In de afgelopen twee weken hebben wij hierover nagedacht in dit leesrooster. De apostel vindt het belangrijk dat wij alleen hetzelfde zeggen. Misschien kunnen wij dan na de vakantieperiode elkaar weer ontmoeten zoals de apostel het zo graag zou zien:

'Indien er enige vertroosting in Christus is, indien er enige bemoediging van liefde is, indien er enige gemeenschap van geest is, indien er enig mededogen en medelijden is, maakt mijn vreugde compleet doordat jullie eensgezind zijn;'^{Fil.2:1-2}

maandag 25 juli Romeinen 8:16-18

'De Geest zelf verzekert onze geest dat wij Gods kinderen zijn. 17 En als we zijn kinderen zijn, zijn we ook zijn erfgenamen: erfgenamen van God, samen met Christus. Want wij delen in zijn lijden om ook met Hem te kunnen delen in Gods luister. 18 Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister die ons in de toekomst zal worden geopenbaard.'^{Rom. 8:16-18 [NBV21]}

Als we geloven weten we van binnen: God is onze Vader, ik ben Zijn kind. Dat geeft niet alleen iets aan over hoe liefdevol en betrouwelijk onze relatie met Hem mag zijn, het is ook onze garantie voor de toekomst. Maar toch spreekt de tekst over delen in Zijn lijden. Ook voor ons als kinderen van God kan het zwaar zijn. Soms juist omdat we geloven in een vijandige omgeving.

Dan delen we in het lijden van Christus. Maar net als Hij zullen wij ook na ons lijden genieten van Gods luister, het goede dat voor ons klaarligt. En de gedachte die ons dan nu kan troosten, is dat het lijden dat we nu meemaken het zelfs niet waard is vergeleken te worden met de grootte van die heerlijkheid straks. Mag dat ons vandaag dragen.

dinsdag 26 juli **Romeinen 8:18-19**

'Ik ben ervan overtuigd dat het lijden van deze tijd in geen verhouding staat tot de luister die ons in de toekomst zal worden geopenbaard. 19 De schepping ziet er reikhalzend naar uit dat de luister van Gods kinderen openbaar wordt.' ^[NBV21]

Het lijden dat er is in deze tijd is, is niet beperkt tot ons gelovigen. Zelfs niet tot ons mensen. Kijk in de natuur, in de schepping, en overal zie je gebrokenheid, dood, verderf. Maar het bijzondere is dat God de hele schepping ook meeneemt in Zijn plan. Toen Adam en Eva van de boom aten, had dit gevolgen voor de hele schepping. En als God gaat herstellen, dan herstelt Hij niet alleen ons, zelfs niet alleen de mensen, maar de schepping. En die hoop leeft ook in de schepping. Daarom lezen we in dit bijzondere gedeelte dat de schepping reikhalzend ernaar uit ziet dat dit moment gaat komen, waarop God begint met herstellen, omdat ook zij dat nodig hebben. Misschien mag je dat vandaag in de schepping zien, hoe ze uitkijkt naar straks.

woensdag 27 juli **Romeinen 8:19-21**

'De schepping ziet er reikhalzend naar uit dat de luister van Gods kinderen openbaar wordt. 20 Want de schepping is ten prooi aan zinloosheid, niet uit eigen wil, maar door Hem die haar daaraan heeft onderworpen. Maar er is hoop, 21 omdat ook de schepping zelf zal worden bevrijd uit de slavernij van de vergankelijkheid en zal delen in de vrijheid en luister die Gods kinderen geschonken wordt.' ^[NBV21]

Het verhaal van de schepping gaat verder vandaag. Dat in de hele schepping er gebrokenheid heerst, dood en verderf, dat zien we. Hier wordt het verwoord als dat de schepping ten prooi is aan zinloosheid. Daar gaat de schepping onder gebukt, onder de slavernij van de vergankelijkheid. Maar het wonderlijke, misschien moeilijk te begrijpen gedeelte hier, is dat gedeelte waarin we lezen dat God het zelf is die dit gedaan heeft. Een paar hoofdstukken verder zou Paulus verwonderd uitroepen dat God alles onderworpen heeft aan ongehoorzaamheid om zich over allen te ontfermen. Zo lezen we ook hier, God heeft de schepping onderworpen, om haar te kunnen bevrijden als ook wij bevrijd worden. Mogen we ons daar over verwonderen!

donderdag 28 juli **Romeinen 8:22-24**

'22 Wij weten dat de hele schepping nog altijd als in barensweeën zucht en lijdt. 23 En zij niet alleen, ook wijzelf, die als voorschot de Geest hebben ontvangen, ook wij zuchten in onszelf in afwachting van de openbaring dat we kinderen van God zijn: de verlossing van ons sterfelijk bestaan. 24 In deze hoop zijn we gered. Als we echter nu al zouden zien waarop we hopen, zou het geen hoop meer zijn. Wie hoopt er nog op wat hij al kan zien?' ^[NBV21]

Hoewel we weten dat we in de toekomst bevrijd zullen worden, dat God alles goed zal maken, en dat we zullen delen in een onmetelijk veel grotere heerlijkheid – hoewel we dat allemaal weten, lijden we nu, en zuchten we onder alles wat we zien en meemaken. Maar het is die hoop die ons kracht geeft om door te gaan. Zoals een bevallende vrouw weet dat het lijden weliswaar hevig maar kort zal zijn, en dat de vreugde om het kind daarna al het lijden ver te boven gaat, en het haar kracht geeft er door heen te gaan, zo ook wij. En wij hebben de geest gekregen, niet alleen als bewijs van wat ons beloofd is en wat we nu nog niet zien, ook juist als kracht om er nu door heen te komen. *In deze hoop zijn we gered.*

vrijdag 29 jul. **Romeinen 8:24-25**

'In deze hoop zijn we gered. Als we echter nu al zouden zien waarop we hopen, zou het geen hoop meer zijn. Wie hoopt er nog op wat hij al kan zien? 25 Maar als wij hopen op wat we nog niet zien, blijven we in afwachting daarvan volharden.' ^[NBV21]

Hoop is een wonderlijk sterke kracht in een mensenleven. Hoop doet leven. Mensen die het moeilijk hebben, maar toch hoop hebben op een betere toekomst, die ballen de vuisten, zetten de tanden op elkaar en gaan ervoor. Mensen die de hoop opgeven, die verliezen de moed, de energie, geven zich over aan hun lijden en kijken niet meer vooruit. Zo is het niet met ons. Wij geloven, juist ook dat God ons een betere toekomst zal geven. En in die hoop zijn we gered. Ja, we zien het nog niet om ons heen, maar dat is precies waarom het hoop is. En die hoop maakt dat we nu kunnen volharden, totdat Hij komt. Laat dat ook vandaag ons kracht geven.

zaterdag 30 jul. **Romeinen 8:25-26**

'Maar als wij hopen op wat we nog niet zien, blijven we in afwachting daarvan volharden. 26 En bovendien komt de Geest onze zwakheid te hulp; wij weten immers niet wat we in ons gebed tegen God moeten zeggen, maar de Geest zelf pleit voor ons met woordloze zuchten.' ^[NBV21]

We worden nu geconfronteerd met onze zwakte, met onze gebrokenheid, met ons beperkte inzicht. Lijden om ons heen, in ons leven, en een toekomst waar we nog vrijwel niets van weten. We weten niet precies wat Gods plan is, we zien het nog niet, dus we weten niet wat we zouden zeggen tegen God. Wat moeten we vragen? Moet het lijden stoppen? Of moeten we kracht krijgen het te dragen? Welke keuzes moeten we maken?

Maar God geest komt ons te hulp in onze zwakheid en onwetendheid. Hoe? Hij pleit voor ons. Over wat er volgt heb ik even terug een discussie gehad. Pleit de geest zelf met woordeloze zuchten, of pleit de geest te midden van onze eigen zuchten, waar we eerder over lazen? Beide vertalingen zijn mogelijk. Het laatste is sowieso waar, maar ik heb even-goed geen probleem met het eerste. Dan communiceert de geest met God op een manier die niet in woorden is uit te drukken, en zucht de geest met ons mee, omdat ook wij zuchten. Maar het belangrijkste is dat de geest voor ons pleit, als wij niet weten wat we zouden bidden. Hoe precies maakt dan niet uit. Laat dat vandaag ons rust geven.

zondag 31 jul. **Romeinen 8:26-28**

'26 En bovendien komt de Geest onze zwakheid te hulp; wij weten immers niet wat we in ons gebed tegen God moeten zeggen, maar de Geest zelf pleit voor ons met woordloze zuchten. 27 God, die ons hart doorgrondt, weet wat de Geest wil zeggen, want de Geest pleit voor de heiligen overeenkomstig Gods wil. 28 En wij weten dat voor wie God liefhebben, voor wie volgens zijn voornemen geroepen zijn, alles bijdraagt aan het goede.' ^[NBV21]

We voelen ons soms misschien radeloos, verloren, in deze wereld die gebukt gaat onder gebrokenheid, lijden en zinloosheid. Al helemaal omdat we niet zien wat God ermee uitwerkt. En als wij dat niet weten, waar zouden we dan voor moeten bidden? Maar God kent onze harten, en Zijn geest pleit voor ons, zodat het helemaal niet nodig is dat we een perfect gebed tot God kunnen bidden. En bovendien, onze toekomst hangt niet af van ons gebed. Zeker, het kan veel betekenen, maar God kent ons hart, en wat er ook gebeurt, Hij zal alles laten bijdragen aan het goede. Dan mogen we, juist in ons eigen zwakke gebed, leren los te laten, omdat Hij het wel weet. Iets om vandaag te oefenen.